

en Følge — hvis Endringsforslaget vedtages — at den højeste Lønning for Embedsmændene af 1ste Klasse kun vil blive 3,300 Rd. istedetfor efter Regjeringsudkastet 3,500 Rd. og efter det af Landstinget vedtagne 3,400 Rd. Jeg havde for mit Vedkommende ønsket, at man havde kunnet tilvejebringe en større Regelmæssighed i Bestemmelserne om Alderstillagene, saaledes at de vare blevne eens for alle Classer, nemlig 200 Rd. efter 5 Aars Tjeneste og 400 Rd. efter 10 Aars Tjeneste. Men jeg maa indrømme, at dette Endringsforslag afhjælper noget af Uregelmæssigheden, idet de to øverste Classer have eensartede Alderstillæg og de tre nederste have et andet, men dog for dem eensartet Alderstillæg; og da jeg har det Haab, at Regjeringen vil kunne tage Loven, naar den forandres i Overensstemmelse med Endringsforslaget til § 5, skal jeg meget tilraade det høie Thing at stemme for dette Forslag.

Indenrigsministeren ad interim: Paa Justitsministerens Begne skal jeg erklære, at han ikke modsætter sig den foreslaaede Forandring, og da dens Vedtagelse er Betingelse for, at Loven kommer ud, skal jeg meget anbefale dens Vedtagelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Forslag af Fællesudvalget til § 5.

Det første Stykke omredigeres saaledes:

„Der tilstaaes derhos disse Embedsmænd følgende Alderstillæg:

for 1ste Klasse efter 10 Aars Tjeneste i denne Klasse i Alt . . . 300 Rd. aarlig.“
vedtoges eenstemmigt med 32 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst til § 6 og det dertil stillede Endringsforslag. Det sidste Punktum i § 6 løb efter Folkethingets Affattelse saaledes:

„Indtil en saadan Lov er vedtagen, kan vedkommende Minister foreløbtig bestemme Beløbet, dog ikke for længere Tid end indtil Udløbet af det første efter Bestikelsen ind-

træbende Finantsaar, og at det saaledes foreløbtig bestemte Beløb ikke overstiger de virkelige Udgifter efter Gjennemsnittet af 10 Aar eller af saamange Aar indenfor dette Aaremaal, hvorfor paalidelig Oplysning haves eller kan skaffes tilveie.“

Efter Landstingets Affattelse løb det saaledes:

„Indtil en saadan Lov er vedtagen, kan vedkommende Minister foreløbtig bestemme Beløbet, dog saaledes, at dette ikke maa overstige de virkeligen havte Udgifter efter Gjennemsnittet af 10 Aar eller af saamange Aar indenfor dette Aaremaal, hvorfor paalidelig Oplysning haves eller kan skaffes tilveie.“

Fællesudvalget har nu indstillet, at Landstinget vedtager Folkethingets Affattelse; det er dette Forslag jeg nu sætter under Forhandling.

Ordføreren: Som jeg tillod mig at bemærke iafsted, vil Vedtagelsen af denne Endring bevirke, at Contoirholdsogtdgjørelsen fastsættes gennem Finantsloven. Der er imidlertid givet Regjeringen Afgang til, idetmindste i mange Tilfælde, to Gange at kunne gjøre Forsøg paa at komme til Overenskomst med Rigsdagen, idet den kan tage Forslaget tilbage i den ene Finantslov og først faae det endelig vedtaget i den næste, og der taler efter min Mening iøvrigt saameget for, at Contoirholdsogtdgjørelsen for Justitsembedsmændene, saalænge indtil Loven har fundet Anvendelse paa et større Antal Embeder, fastsættes gennem Finantsloven, at jeg saameget lettere kan anbefale det høitærede Thing at vedtage denne Endring, naturligvis forudsat at Regjeringen ikke i dens Vedtagelse feer en Hindring for at indstille Loven til Hans Majestæts Sanction.

Indenrigsministeren ad interim: Min over det foregaaende Forslag afgivne Erklæring gjælder ogsaa dette Forslag. For mit eget Vedkommende skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg troer, at der ved Fastsættelsen af Amtsforvalternes Contoirholdsogtdgjørelse hidtil ikke har vilst sig Banfeligheder, og jeg haaber, at man her vil gjøre den samme Erfaring.